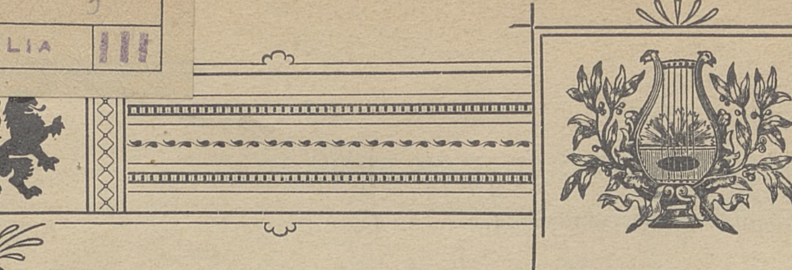
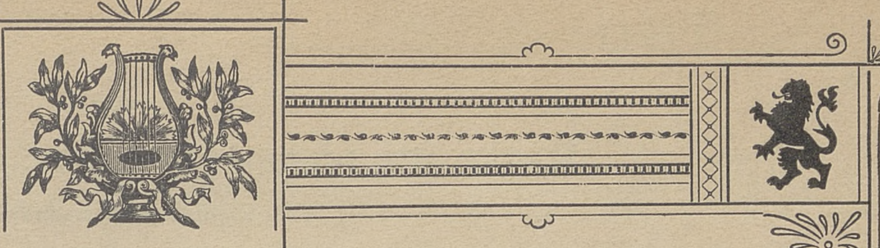

Siódmy Śpiewnik domowy
Stanisława Moniuszki.

Wydanie nowe
przejrzane i opracowane przez **Wład. Rzepko.**

Nr. 1. Kraśna Góra. „Litewskich dolin i gór kochankowie“ . . . .
„ 2. Pieśń żniwiarzy. „Dalej bracia, dalej w tan“ . . . .
„ 3. Dziadek i babka. „Jeśli nie zaśnie Dziadunio kochany“ . . . .
„ 4. „O dziecię roskoszne ty moje, zachwyca mnie słodki twój czar“ . . . .
„ 5. „Matko, już nie ma cię!“ (Mère, tu n'es plus là) . . . . 20 Kop.
„ 6. „Żałuję.“ „Gdym ci dawniej tysiąc razy wyrażał, co czuję“ . . . .
„ 7. Do Faona. „Trzykroć szczęśliwy, kto wzdycha przy tobie“ . . . .
„ 8. Wróżby. „Jeszcze na ziemi pół wiosna, pół zima“ . . . .
„ 9. Niepewność. „Gdy cię nie widzę nie wzdycham“ . . . .
„ 10. Arab. „Tam arab żyje gdzie piaski i skały“ . . . .
„ 11. Sen (Le Songe.) „W marzeniu sennem widziałam go“ . . . .
„ 12. Grajek. „Na zagrodzie gospody usiadł grajek“ . . . .
„ 13. Łza. „O łzo samotna, gorzka, co wilżysz oko moje“ . . . .
„ 14. Bartek i cietrzew. „W lesie cietrzew gdzieś tokuje“ . . . .
„ 15. Epitalamium. „Wśród drużek grona, piękna i młoda“ . . . .
„ 16. Smętność. „I coż, że chodzę, śmieję się, marzę“ . . . .
„ 17. Dobra noc. „Błyszczą gwiazdki na błękicie“ . . . .
„ 18. Chłopek. „Mędrzec to nie wielki, sam sobie ubliża“ . . . .
„ 19. Pieśń pustelnika. „Tylem wytrwał, tyle wycierpiałem“ . . . .
„ 20. „Powiedzcie mi ach, co się ze mną dzieje od owej chwili, gdym ujrzała go?“ . . . . 20 Kop.
„ 21. Kocham cię. „Jak Matka dziecię kocham cię, mój drogi“ . . . .
„ 22. Śpiew z opery „Sen wieszcza“. „Weselej utworzę szaleniej wymarzę“ . . . .
„ 23. Kolęda, duet na Sopran i Alt „My przed wami dziś stajem“ . . . .
„ 24. Darmozjad, na Bas z chórem. „Grube nogi, korpus krótki, tęgi brzuch“ . . . .

Pieśni pod Nr. 4, 13, 16, 17, 20	napisane są na	Sopran lub Tenor.
„ „ „ 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 18, 19, 21	„ „ „	Mezzo-Sopran lub Baryton.
„ „ „ 2	„ „ „	Baryton.
„ „ „ 22, 24	„ „ „	Bas.
„ „ „ 23	„ „ „	Sopran i Alt.

Nakład i własność wydawców

WARSZAWA, GEBETHNER i WOLFF.

Kraków, G. Gebethner i Sp. **Lipsk, Breitkopf i Haertel.** **Kijów, L. Idzikowski.**

Дозволено Цензурою. Варшава, 18 Октября 1897 г.
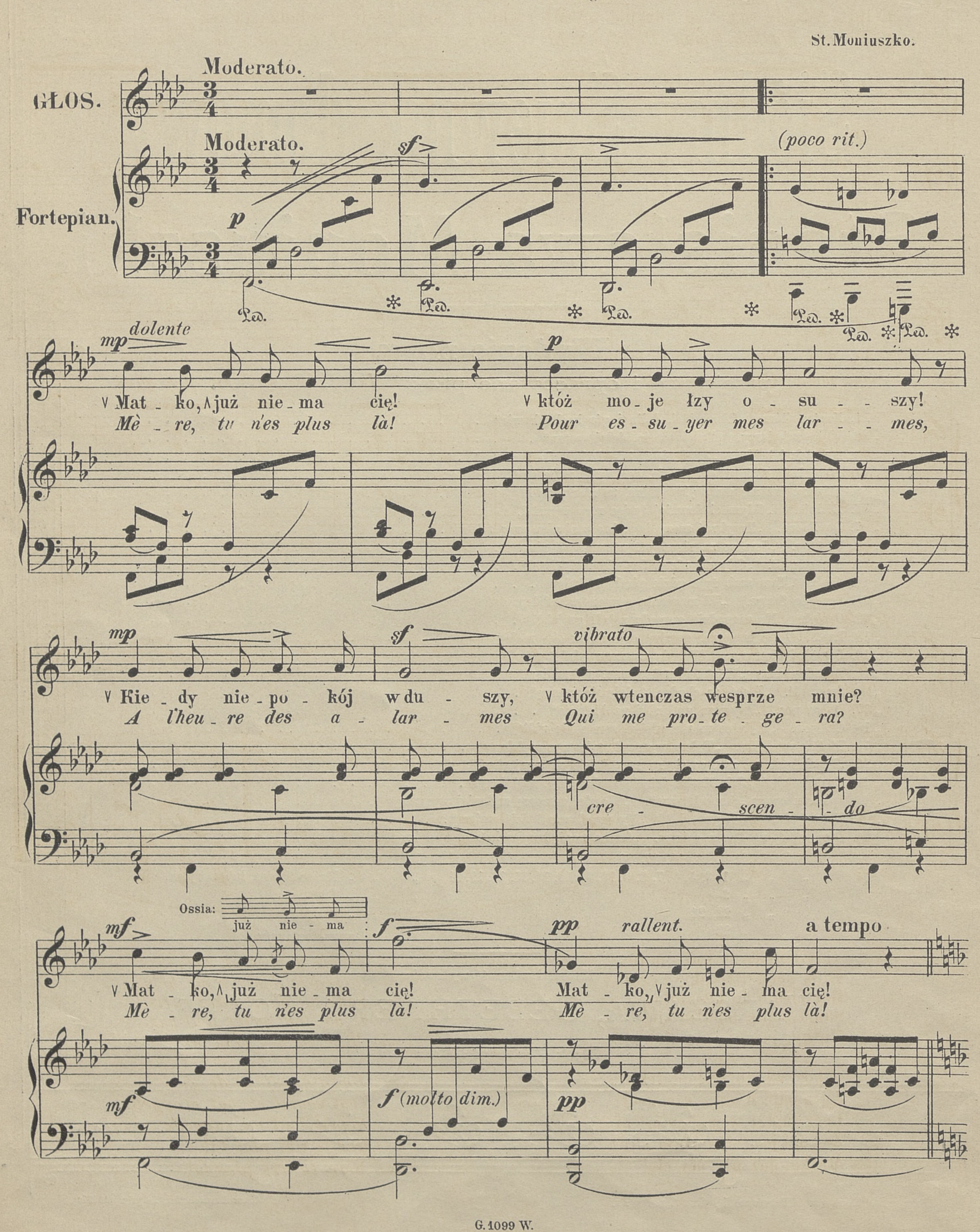
1095—1118

Oscar Brandstetter, Leipzig. 43297a

5.

Matko już niema cię! (Mère, tu n'es plus là!)

Przekład M. Radziszewskiego.

Un poco più lento.

dolcissimo (ma sonore)

1. Boże! gdy serce drgnie, Miłości tknięte władzą, Czyż sercu ulgę dadzą Słowa, w których boleść tchnie! Matko, już nie ma cię!

1. *Tu n'es plus là, mon Dieu! Et seule, quand je t'aime, Je n'ai contre moi-même, Que son triste mot d'adieu. Mère, tu n'es plus là!*

tempo I.

pp lento s. v. Matko, już nie ma cię!

Mère, tu n'es plus là!

tempo I.

2.
Gdy boleść dotknie mnie,
Któż spędzi troskę z czoła?
Bez ciebie do kościoła
Sama pójdę modlić się!
(bis) Matko, już nie ma cię!

3.
Choć wkoło radość tchnie
Jéj uśmiech mnie nie nęci,
Lecz budzi w mej pamięci
Żal, że już straciłam cię!
(bis) Matko, już nie ma cię!

2.
Seule a présent, hélas!
Quand la douleur me brise,
Sans toi, dans notre église,
Il me faut prier tout bas:
(bis) *Mère, tu n'es plus là!*

3.
En vain, autour de moi
Tout sourit, et tout m'appelle;
Hélas! tout me rappelle
Que je n'ai plus toi.
(bis) *Mère, tu n'es plus là!*